

ŽIVOTOPIS

Jaroslav Ondráček

Otec byl Čech, pocházel z Káranic u Hradce Králové narozen roku 1884, byl to dámský krejčí, pracoval v Rakousku a poté ve Švýcarsku, odkud musel za první světové války odejít, jako všichni cizinci, pryč. Odešel do Německa a usadil se v Drážďanech, kde poznal Jaroslavovu matku Selmu Überfuhrovou, která pocházela z Langburkersdorfu. V roce 1933 se vzali. Bydleli v Drážďanech ve Starém městě u nábřeží.

Už v roce 1935 v jedné restauraci rodičům řekl nějaký Němec, že jestli jim může poradit, tak ať si koupí co potřebují, protože vše bude jinak. Koupili si tedy nábytek. Matka chtěla během války nábytek odvézt k rodičům do Langburkersdorfu, ale otec nechtěl. Po náletech o vše přišli.

Jaroslav je jedináček, jeho tři sourozenci zemřeli při porodu. Ke konci války probíhali dva roky nálety na Drážďany, museli třeba i 3-4x za noc do sklepa. Ještě v sedmi letech, což už bylo po válce, když slyšel sirénu, tak se začal klepat. 13. února 1945 zažil velký nálet na Drážďany, všichni z celého domu – 60 lidí se schovalo do sklepa, tlaková vlna lidem trhala plíce, postupně se probourávali sklepy z domu do domu, přežili jen oni z celého domu. Dostali se až na nábřeží k Labi a tam je našli německý vojáci a řekli jim, ať se schovají pod kraj mostu, vedle nich seděl muž, kterému byla ustřelena hlava. Matce rok po náletech úplně zbělely vlasy.

Po válce se Češi museli vrátit do své vlasti, matka jako Němka nechtěla, ale otec řekl, že on jde a Jaroslav půjde s ním, pokud chce matka zůstat tak může. Šla s nimi, nejprve do Langburkersdorfu, poté do Dolní Poustevny, kde zůstali. První třídu musel opakovat, protože neuměl česky, ve třetí třídě už uměl tak dobře, že dětem předčítal. 1947 umírá jeho otec na rakovinu žaludku. Zažil poslední odjíždějící vlak odsunutých Němců. Skoro všechny Němce znal, dělali se domácí práce, lidé se navštěvovali a hodně si povídali, žilo zde 70% Němců. Ve 14 letech dokončil základní školu a šel pracovat do STAPu v Mikulášovicích, rád a dobře kreslil, tak časem získal místo kresliče. Na vojně sloužil v Rozvadově, nabídli mu tam stále místo, protože uměl jediný německy, on to ale nevzal kvůli matce, nechtěl ji nechat samotnou. Poté pracoval v Centroflu v Dolní Poustevně až do důchodu. V Dolní Poustevně žije celý život a cítí se více jako Čech než Němec...